

Ærens dage

Fornemt skuespil i drama om at være fremmed

Af Jes Nysten

I den igangværende 'revision' af den gængse forståelse af Anden Verdenskrig giver denne film et rystende indblik i en ellers godt gemt side af den franske hærs historie. Filmen har da også skabt politisk røre, men ikke mindre væsentligt er, at den kaster sit særlige lys ind over vores dagaktuelle kulturelle debat om 'dem' og 'os'. "Ærens dage" er en noget uheldig oversættelse af filmtitlen, hvis den da ikke er lavet som en ironisk kommentar. For originaltitlen "Indigènes" betyder "indfødte", og den har netop den nedsættende betydning, som hele filmen udstråler.

Vi begynder i 1943, hvor den franske hær er i fuld gang med at rekruttere unge fattige arabiske mænd fra

de små landsbyer i Nordafrika. De skal være med til at forsvare "deres" land, Frankrig, selvom de aldrig har sat deres fødder der! Filmen fokuseret nu på en håndfuld af disse unge mænd, der har vidt forskellige grunde til at melde sig. Vi følger dem nu gennem krigen rædsler, men også dens iboende nedværdigelser. For de bliver igen og igen behandlet som 'indfødte': De nægtes orlov, får væsentlig mindre madrationer, bliver ikke forfremmet, og bliver i det hele taget set ned på af 'de hvide' - de 'rigtige' franske soldater.

Men ikke nok med det: Efter krigen får de frataget den pension, som ellers bliver udbetalt til de franske soldater. Det er denne film fremkomst, der fik præsident Chirac til at ændre på loven, så disse veteraner endelig kunne få deres pension - 60 år forsinket!

Filmen er virkelig inciterende, blændende fortalt, men kan ikke helt undgå det lidt stereotype i beskrivelsen af de mange spændinger, som en stor episk fortalt krigsfilm - eller måske bedre anti-krigsfilm - består af. Men vi bliver afgjort optaget af disse mænd og deres kamp på mange fronter. Af gode grunde fik de fire skuespillere ved filmfestivalen i Cannes sidste år en fælles pris som 'Bedste mandlige skuespiller'. Filmen var også nomineret i år til en Oscar som årets bedste udenlandske film (men prisen gik dog til 'De andres liv').

Man kan ikke lade være med at se filmen som et - indirekte - indspark i den standende debat, hvor vi har svært ved at forstå, hvorfor 'de fremmede' ikke er begejstret for 'vor' vesteuropæiske kultur og 'vore' storslåede værdier. Denne film afslører bare en lille flig af den europæiske 'herrementalitet', der ganske sikkert har været med til at skabe en modvilje, ja til tider had fra de 'fremmede', som trækker sine tydelige spor frem til i dag.

Indigènes - Frankrig 2006 – Instr.: Rachid Bouchareb – Manus: Rachid Bouchareb og Olivier Lorelle - Medv.: Jamel Debbouze (Saïd Otmari), Samy Naceri (Yassir), Roschdy Zem (Messaoud Souni), Sami Bouajila (Abdelkader), Bernard Blancan (sergeant Roger Martinez), Mathieu Simonet (korporal Leroux), Benoît Giros (kaptajn Durieux), Mélanie Laurent (Margueritte) - 123 min. - Dansk biografpremiere d. 11/5 2007 og 9/1 2008 på DVD - Dansk udlæjning © Øst for Paradis/Criterion

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=6565&area=2>

<http://www.eyeforfilm.co.uk/review/days-of-glory-film-review-by-andrew-robertson>

<http://www.theguardian.com/film/2007/apr/01/worldcinema.actionandadventure>